

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येपणवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ५ ॥

सत्यवानुवाच यदितेगमनोत्साहःकरिष्यामितवप्रियं ॥ ममत्वामंत्रयगुरुन्ममांदोषःस्पर्शोदयं ॥ २२ ॥ मार्कण्डेयउवाच साभिवाद्याब्रवीच्छ्रुंश्च
शुरंचमहाव्रता ॥ अयंगच्छतिमेभर्ताफलाहारोमहावनं ॥ २३ ॥ इच्छेयमभ्यनुज्ञाताआर्ययाश्वशुरेणह ॥ अनेनसहनिर्गतुंनमेघविरहःक्षमः ॥ २४ ॥ गुर्व
ग्निहोत्रार्थकृतेप्रस्थितश्चसुतस्तव ॥ ननिवार्योनिवार्यःस्यादन्यथाप्रस्थितोवनं ॥ २५ ॥ संवत्सरःकिंचिदूनोननिष्क्रान्ताहमाश्रमात् ॥ वनंकुसुमितंद्रष्टुंपरंकौ
तूहलंहिमे ॥ २६ ॥ द्युमत्सेनउवाच यतःप्रभृतिसावित्रीपित्रादत्तास्तुषामम ॥ नानयाभ्यर्थनायुक्तमुक्तपूर्वस्मराम्यहं ॥ २७ ॥ तदेषालभतांकामंयथा
भिलषितंवधूः ॥ अप्रमादश्चकर्तव्यःपुत्रिसत्यवतःपथि ॥ २८ ॥ मार्कण्डेयउवाच उभाभ्यामभ्यनुज्ञातासाजगामयशस्विनी ॥ सहभर्त्राहसंतीवहृदयेन
विदूयता ॥ २९ ॥ सावनानिविचित्राणिरमणीयानिसर्वशः ॥ मयूरगणजुष्टानिदर्शविपुलेक्षणा ॥ ३० ॥ नदीःपुण्यवहाश्चैवपुष्पिताश्चनगोत्तमान् ॥ स
त्यवानाहपश्येतिसावित्रीमधुरंवचः ॥ ३१ ॥ निरीक्षमाणाभर्तारंसर्वावस्थमनिदिता ॥ मृतमेवहिभर्तारंकालेमुनिवचःस्मरन् ॥ ३२ ॥ अनुव्रजंतीभर्तारंज
गाममृदुगामिनी ॥ द्वियेवहृदयंकृत्वातंचकालमवेक्षती ॥ ३३ ॥ इतिश्रीम०आरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामा०सावित्र्युपाख्यानेषणवत्यधिकद्विशतत
मोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ५ ॥ मार्कण्डेयउवाच अथभार्यासहायःसफलान्यादायवीर्यवान् ॥ कठिनंपूरयामासततःकाष्ठान्यपाटयत् ॥ १ ॥ तस्यपाटय
तःकाष्ठंस्वेदोवैसमजायत ॥ व्यायामेनचतेनास्यजज्ञेशिरसिवेदना ॥ २ ॥ सोभिगम्यप्रियांभार्यामुवाचश्रमपीडितः ॥ सत्यवानुवाच व्यायामेनम
मानेनजाताशिरसिवेदना ॥ ३ ॥ अंगानिचैवसावित्रिहृदयंदूयतीवच ॥ अस्वस्थमिवचात्मानंलक्षयेमितभाषिणि ॥ ४ ॥ शूलैरिवशिरोविद्धमिदंसंलक्ष
याम्यहं ॥ तत्स्वप्नुमिच्छेकल्याणिनस्थातुंशक्तिरस्तिमे ॥ ५ ॥ सासमासाद्यसावित्रीभर्तारमुपगम्यच ॥ उत्संगेस्यशिरःकृत्वानिषसादमहीतले ॥ ६ ॥ ततःसा
नारदवचोविमृशंतीतपस्विनी ॥ तंमुहूर्तक्षणंवेलांदिवसंचयुयोजह ॥ ७ ॥ मुहूर्तादेवचापश्यत्पुरुषंरक्तवाससं ॥ बद्धमौलिवपुष्पंतमादित्यसमतेजसं ॥ ८ ॥

अथेति कठिनंस्थालीं कठिनंनिष्ठुरेस्थाल्यामितिबिम्बः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ युयोजअनुचितितवती ॥ ७ ॥ ८ ॥

* व्यत्ययेनपुंस्त्वं